

Броньовані авто для зони АТО

Свою небайдужість до великої справи – захисту Вітчизни – продовжують демонструвати українські підприємці та народні депутати. Допомагають дійсно найнеобхіднішим. Так, нещодавно прикордонникам передали броньовані автомобілі та засоби індивідуального захисту.

стор.

Довіру в магазині не купиш

Сьогодні населення Донбасу знаходить надійний захист в українських військових, зокрема у прикордонників. Про це та багато іншого, що стосується організації служби в бойових умовах, ми поспілкувалися з полковником Костянтином Безпальком, який нещодавно повернувся зі Сходу України, де протягом майже трьох місяців очолював мотоманеврену групу.

4 стор.

ПРИКОРДОННИК УКРАЇНИ

Фото Сергія ГУДАКА

3 поверненням додому!

Із великим нетерпінням близькі, родичі та колеги чекали на повернення із зони АТО закарпатських прикордонників. А коли ті ступили на рідну землю, влаштували їм феєричну зустріч.

5 стор.

...І буде Україна на Землі!

Погожий недільний ранок. Поблизу імпровізованої сцени, прикрашеної червоно-чорними маками лунають патріотичні пісні, яким у перервах між оплесками весело підспівує вдячна публіка. Неподалік на столах спілі кавуни чекають, коли ж ними ласуватимуть глядачі. Творчий вечір у якомусь санаторії на березі моря? – запитаєте ви. Та ні. Так віднедавна в Центральному клінічному госпіталі Держприкордонслужби проводять своє дозвілля ті, хто захищав українську державність, але отримав поранення на передовій.

6 стор.

Програма телепередач

11 – 17 серпня
2014 року

8-11 стор.

ЗА МИНУЛИЙ ТИЖДЕНЬ

Державний кордон України перетнуло
1,68 млн. осіб > **368** тис. транспортних засобів

Затримано за незаконне перетинання кордону **35** осіб > з них **1** незаконний мігрант

Вилучено **16** од. зброї > **469** од. боєприпасів

Затримано товарів і вантажів, що незаконно переміщувалися через державний кордон, на **512** тис. грн.

КОРОТКО ПРО ГОЛОВНЕ

■ Е-аукціони конфіскації стануть всеукраїнськими

Робота системи електронних торгів арештованим майном (СЕТАМ) відтепер поширюється на всю територію України. Відповідне рішення ухвалено Кабінетом Міністрів України. Щоправда, тимчасовим виключенням через зрозумілі обставини поки що є територія окупованого Криму, Луганської та Донецької областей. Нагадаємо, система електронних торгів арештованим майном стартувала 1 травня 2014 року в чотирьох пілотних регіонах: Вінницькій, Дніпропетровській, Львівській областях і у Києві. У червні рішенням Уряду пілотний проект поширено ще на 6 регіонів: Запорізьку, Івано-Франківську, Київську, Одеську, Харківську та Чернігівську області. Перші онлайн-аукціони з продажу конфіскації відбулися 1 липня. З початку роботи системи до бази СЕТАМ внесено понад 1,7 тис. лотів на суму 430 млн. гривень. За перший місяць торгів було проведено 262 аукціони, на яких реалізовано 153 лоти загальною вартістю майже 13 млн. гривень. Порівняно із показниками минулого року загальний обсяг реалізації арештованого майна протягом торгового дня збільшився з 13% до 57%. Зростання вартості становить 85,5% проти 0,5% в минулому році.

Василь ДРОЗДОВ

■ Антикризисний енергетичний штаб столиці

У Києві створено антикризовий енергетичний штаб міста. Відповідне розпорядження нещодавно підписав Київський міський голова, голова КМДА Віталій Кличко. Штаб забезпечить опрацювання питань, пов'язаних з підготовкою та проходженням осінньо-зимового періоду 2014-2015 років в умовах дефіциту природного газу. До складу антикризового енергетичного штабу увійдуть перший заступник та заступники голови КМДА, директори департаментів та голови райдержадміністрацій. Також, за згодою, до діяльності штабу можуть долучитися начальники столичних управлінь Держслужби України з питань надзвичайних ситуацій, Міністерства внутрішніх справ, Державної санітарно-епідеміологічної служби, представники «Київенерго», «Київгазу», «Київводоканалу» та інші. Діяльність міського штабу спрямовуватиметься, координуватиметься та контролюватиметься Антикризисним енергетичним штабом під головуванням Віце-прем'єр-міністра України Володимира Гройсмана.

Світлана ДЕЙЧУК

ІЗ ПЕРШИХ УСТ

Першочергова увага – учасникам АТО та їх родинам

Президент України Петро Порошенко провів низку нарад з керівниками силових відомств держави, органів влади, які забезпечують проведення антитерористичної операції, а також із волонтерами, котрі надають всіляку підтримку та допомогу нашим бійцям.

Андрій ГЕРАСИМКІВ

На зустрічі з силовиками Президент відзначив досягнення АТО: «Мужністю та героїзмом, звиятою та ціною свого життя українські воїни день за днем відвоюють нові населені пункти, звільняють нові території від окупації бандитів-найманців». Так, за останні два місяці зона проведення антитерористичної операції скоротилася на три чверті. «Головний результат – мільйони людей мають можливість повернутися до нормального життя», – наголосив Петро Порошенко.

Водночас Президент підкреслив, що всі операції зі звільнення окупованих територій мають на меті максимальне скорочення людських втрат як серед мирного населення, так і серед військових.

Говорячи про перебіг чергової хвилі мобілізації, Верховний Головнокомандувач наголосив на суворому дотриманні законодавства та рішучій боротьбі з фактами корупції. Зокрема, він звернув увагу Генерального прокурора та Голови СБУ на наявність таких фактів. «Розгляньте пропозицію, щоб військкоми несли відповідальність за якість кадрового складу, який мобілізують. Мож-

ливо, ми введемо практику, коли бойові офіцери з фронту, які отримали поранення, будуть працювати у військоматах, навіть на посадах військоматів або їх заступників, а військомат на 45 діб поїде у Збройні Сили», – запропонував Петро Порошенко.

Уже наступного дня під час зустрічі з волонтерами, які надають підтримку та допомогу учасникам АТО, Президент України доручив Міністру охорони здоров'я вжити всіх необхідних заходів для забезпечення українських військових необхідними лікарськими засобами.

«Я даю тиждень на те, щоб були зняті обмеження на сертифікацію ліків, яких зараз потребує АТО!». Оскільки йдеться про сертифікацію ліків, що ввозяться з-за кордону, на переконання Глави Держави вони не потребують додаткової перевірки в Україні. «Ці ліки вже сертифіковані в Європейському Союзі і не потребують додаткової сертифікації», – сказав він.

Президент також наголосив на необхідності забезпечення військовослужбовців, задіяних у АТО, індивідуальними медичними аптечками.

Натомість представникам волонтерських організацій Петро Порошенко подякував за координацію дій між органами влади та громадянами, які допомагають армії та від-

новленню мирного життя, а також пообіцяв всіляку підтримку. На підтвердження своїх слів Президент віддав наказ всім присутнім на заході представникам органів влади – як центральних, так і місцевих – створити атмосферу максимального сприяння діям волонтерів. Зокрема, до складу громадських рад міністерств, які користуються правом безтендерних закупівель, будуть включені представники волонтерів, які матимуть можливість перевіряти всі закупівлі.

Також Президент поставив жорстке завдання головам ОДА взяти під персональне шефство родину кожного загиблого чи пораненого в АТО. «Ми маємо продемонструвати, що вся держава шанує, поважає і віддає свій борг влчності родинам тих, хто віддав своє життя за нашу з вами свободу», – сказав він.

Окрім того, Глава Держави доручив звільнити від квартплати родини всіх учасників АТО, наголосивши, що це – під силу місцевим бюджетам. «Лікування, оздоровлення, фізична реабілітація, соціальна адаптація і працевлаштування поранених, які повертаються, – теж сфера вашої відповідальності», – сказав, звертаючись до глав обласних адміністрацій, Петро Порошенко. ■

ІНІЦІАТИВА УРЯДУ

Час фінансової децентралізації

Кабінет Міністрів України пропонує концепцію фінансової децентралізації, яка передбачає бюджетну автономію регіонів, формування фінансово і економічно спроможних громад, бюджетну децентралізацію, нові підходи в системі бюджетного вирівнювання і зарахування частини загальнонаціональних податків до місцевого бюджету.

Сергій ПОЛІЩУК

Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк висловив сподівання, що Верховна Рада України 12 серпня ухвалить законопроект про бюджетну децентралізацію. Цей документ, передбачає передачу регіонам прав на бюджетну автономію: «Хочете більше заробляти – ви отримуєте таку можливість. Ви отримуєте інструменти у вигляді податків, які збираються і залишаються в місцевому бюджеті. Чим краще працюєте, тим більше заробляєте. Чим гірше працюєте на місцях – тим менше заробляєте і вас виженуть, адже вас обрано в місцеві органи влади», – зазначив Глава Уряду.

«Наша позиція наступна – ми віддаємо повноваження, віддаємо ресурси, але разом із цим ми віддаємо відповідальність», – додав він.

Також Арсеній Яценюк зауважив, що сьогодні всі кошти місцевих бюджетів обслуговуються в Державному казначействі: «Місцеві керівники нарікають на систему обслуговування. Ми го-

тові віддати ці кошти і передати їх на обслуговування в банківську систему України. Зібрали податки – розміщуйте в своєму банку, користуйтеся цими грошима так, як вимагає від вас територіальна громада».

Окрім того, за словами Прем'єр-міністра, Уряд відмовляється від того, щоб контролювати і давати дозволи на отримання кредитів територіальним громадам від міжнародних фінансових організацій: «Якщо у вас фінансово сильний, фінансово спроможний регіон і вам хтось дає кредити – приймайте самостійно рішення про залучення кредитів від міжнародних фінансових організацій». ■

МІЖНАРОДНИЙ КОНТРОЛЬ

Євродрон – на кордон

Організація з безпеки та співробітництва в Європі (ОБСЄ) вже тривалий час намагається отримати об'єктивну оцінку щодо подій в Україні. Та незаконні збройні формування, імпортовані в нашу країну, часто перешкоджають міжнародному моніторингу. То кримські сепаратисти не пускали офіцерів ОБСЄ на півострів, то кремлівські найманці затримували їх на Донбасі. Щоб не ставити під удар людей, Організація планує контролювати «гарячі зони» за допомогою дронів.

Юрій ЗАНОЗ

Як передає «Німецька хвиля», ОБСЄ хоче за допомогою безпілотних літальних апаратів (БПЛА) відслідковувати ситуацію на кордоні між Україною та Росією: пасажиротранспортними потоками, роботою пунктів пропуску, гуманітарними коридорами. Тендер на закупівлю БПЛА, які не будуть нести озброєння, за даними газети Frankfurter Rundschau, відбувся минулого тижня. Зокрема, безпілотниками можна буде вести спостереження з висоти 3-4 км протягом 6-10 годин. Вони здатні виявля-

ти рухомі цілі, як-то автомобілі, на відстані до 10 км, а також фіксувати дрібні об'єкти, наприклад – номер машини.

Як зазначається, ідея використання БПЛА була схвалена як українською, так і російською сторонами. Звичайно, незалежний моніторинг ситуації на кордоні з РФ для України лише на користь, та от чи не стануть маскуватися під дрони ОБСЄ російські літальні апарати, які постійно ведуть повітряну розвідку та використовуються для коригування вогню по позиціям наших прикордонників, гвардійців, ЗСУ? Це важливе питання: які дрони захисникам українського рубежу збивати, а які – ні. ■

НА КОНТРОЛІ ГОЛОВИ ДПСУ

За заслуги – шана

Голова Державної прикордонної служби України генерал армії України Микола Литвин відвідав поранених прикордонників, які нині проходять лікування у центральному відомчому госпіталі, та вручив воякам державні нагороди.

Сергій АСТАХОВ

У ніч з 30 на 31 липня «зелені кашкети» прийняли бій з диверсійною групою в районі населеного пункту Василівка, що на Донеччині. Тоді під час обстрілу, в ході якого терористи застосували міномети та гранатоме-

ти, 5 прикордонників загинули, ще 11 отримали поранення різної важкості. Того ж дня 9 поранених охоронців рубежу було евакуйовано до Центрального клінічного госпіталю Держприкордонслужби. Під час зустрічі генерал армії України Микола Литвин подякував підлеглим за їхню мужність і незламність духу, передав вітання від осо-

бового складу Держприкордонслужби та побажав швидкого одужання.

Крім того, очільник відомства відвідав інших прикордонників, котрі після отри-

маних поранень проходять лікування в шпиталі, та вручив відважним воїнам, які самовіддано захищали українсько-російський кордон, державні нагороди.

НАРОДНА ПІДТРИМКА

Броньовані авто для зони АТО

Свою небайдужість до великої справи – захисту Вітчизни – продовжують демонструвати українські підприємці та народні депутати. Допомагають дійсно найнеобхіднішим. Так, нещодавно прикордонникам передали броньовані автомобілі та засоби індивідуального захисту.

Наталія УСТЬЯНЦЕВА

На базі Окремої комендатури охорони і забезпечення Держприкордонслужби України «зеленим кашкетам» вручили посилені бронюю «КамАЗ» та два позашляховики «Volkswagen Amarok». Таку добру справу зробило акціонерне товариство НВО «Практика» за рахунок благодійних коштів.

Автомобіль «КамАЗ», призначений для перевезення вантажів та особового складу, слугуватиме також мобільним блоком для наших прикордонників. У цій вантажівці броньованими стали кабіна, відсік для десанту, а також з'явився додатковий бронезахист двигуна, паливних баків і акумулятора.

– В Україні ми перші, хто забронював «КамАЗ». Два тижні працювали без вихідних, розуміючи що часу обмаль. Таким чином тепер автомобіль має дві системи захисту. Перша – проти стрілецької зброї. Я особисто попросив бойового снайпера вказати на ті місця, по яких він би вів вогонь. Саме там ми й зробили подвійний броньований захист, захистивши так не тільки командира й водія, але й усі засоби комунікації. Друга система захисту – протимінна. Найчастіше наші військовослужбовці гинуть саме через вибух мін. Тому ми посилили бронюю днище та кузов «КамАЗа». Всередині автомобіля може розміститися 15 бійців. Там є система вентиляції, комфортні сидіння, спеціальні місця для кріплення зброї та боеприпасів. Я впевнений, що в цьому автомобілі прикордонникам буде значно комфортніше і безпечніше виконувати завдання у зоні АТО, – роз'яснив директор приватного акціонерного товариства НВО «Практика» Олег Висоцький.

Що стосується двох позашляховиків «Volkswagen Amarok», то тут майстри поставили установку для кріплення та застосування стрілецької зброї (турель), а також замінили бампери на потужніші й захистили двигун.

Приймаючи дану техніку, начальник управління прикордонної служби Адміністра-

ції ДПСУ генерал-майор Валерій Суботін подякував керівнику приватного акціонерного товариства НВО «Практика» Олегу Висоцькому та колективу підприємства за плідну співпрацю та оперативність виконання роботи.

Нагадаємо, що на початку липня НВО «Практика» вже забронювало для прикордонників позашляховик «Land Rover Defender».

Того ж дня в Окремому контрольно-пропускному пункті «Київ» народний депутат України Олег Ляшко вручив прикордонникам 30 бронезитетів, 17 касок, 50 спальних мішків, кармати, прилад нічного бачення, генератор тощо. Він подякував «зеленим кашкетам» за мужність і героїзм, які вони проявляють під час оборони своєї держави і запевнив, що й надалі буде підтримувати захисників Вітчизни технікою та іншим необхідним майном. У свою чергу начальник частини полковник Сергій Мул висловив вдячність народному депутату, а в його особі – й усім небайдужим людям, які підтримують прикордонників.

АНТИТЕРОРИСТИЧНІ НАВЧАННЯ

Сумщина до оборони готова

На військовому полігоні с. Стецьківка, що неподалік Сум, відбулися міжвідомчі антитерористичні навчання силових структур та керівництва області.

Роман ТКАЧ

У навчаннях взяли участь військовослужбовці Сумського прикордонного загону, Національної гвардії України, представники місцевих управлінь Служби безпеки, Міністерства внутрішніх справ, Держслужби з питань надзвичайних ситуацій і Пенітенціарної служби, посадові особи прокуратури, керівництво Сумської ОДА та Сумської міської ради.

Учасники навчань посилили рівень оперативної взаємодії всіх регіональних суб'єктів протидії тероризму, уточнили нюанси організації та здійснення мобілізаційних за-

ходів, а також виконали практичні вправи стрільб з пістолета Макарова, автомата Калашникова, кулемета та гранатомета.

– Сумщина має достатню безздатність і відважних чоловіків, готових захищати рідну землю. Враховуючи ситуацію на Сході країни, маневри військової техніки Російської Федерації та провокації на кордоні, ми мусимо серйозно підготуватися до будь-якого сценарію розвитку подій, – наголосив під час тренувань голова Сумської облдержадміністрації Володимир Шульга.

Крім того, очільник області запевнив, що у разі необхідності готовий приєднатися до лав військових і разом із ними боронити Сумщину від російської інтервенції. За словами посадовця, сьогоднішні навчання – чудова нагода вдосконалити військовомайстерність, відточити навички володіння зброєю тощо.

– Ситуація на ділянці нашої відповідальності нині доволі складна та напружена, – зазначив начальник Сумського прикордонного загону полковник Павло Лисак. – Але не дивлячись на те, що зараз відбувається, наш бойовий дух на високому рівні. Прикордонники чудово усвідомлюють, що у сьогоднішніх умовах надійна охорона держрубежу важлива як ніколи, тому щоденно несуть службу з особливою скрупульозністю.

У свою чергу начальник УСБУ в Сумській області полковник Володимир Іванюк підкреслив, що у час, коли національна безпека нашої держави знаходиться під загрозою, усі силові відомства та органи державної влади повинні працювати злагоджено та ефективно. Відтак найближчим часом подібні навчання відбудуться у кожному районі Сумщини.

ГАРЯЧІ БУДНІ

– 1 снайпер

Поблизу населеного пункту Ульяновське Донецької області прикордонники виявили ворожого снайпера. Він ховався на дереві та одночасно здійснював корегування вогню. Під час подальшої зачистки району спільним з військовослужбовцями ЗСУ нарядом була виявлена засідка, де знаходилося до десяти бойовиків, які прикривали свого снайпера. Вступивши в бій, «зелені кашкети» спільно з армійцями знешкодили ворожого снайпера та ще чотирьох терористів. Решта бойовиків поспішно відступили.

Терорист-пропагандист

Під час перевірки в пункті пропуску «Гоптівка» рейсового автобусу «Харків–Белгород» прикордонники затримали 24-річного українця. Оперативно-перевірочними заходами було встановлено, що чоловік є активним учасником терористичних угруповань «Русская православная армия» і «ДНР». Він за грошову винагороду, яку отримував від бойовиків, створював агітаційні матеріали, що містять ознаки зазіхання на територіальну цілісність та незалежність України. Терориста-пропагандиста передано співробітникам СБУ.

Людмила ТКАЧЕНКО

Нахаба поплатився

Отримавши інформацію про можливе порушення держкордону поблизу села Великокомарівка, прикордонники Котовського загону одразу вирушили на пошук правопорушників. Автомобіль Audi правоохоронці помітили на відстані близько 1 кілометра від лінії рубежу. Вимогу наряду зупинитися зловмисник (громадянин України) проігнорував. Його іномарка припинила свій рух лише після наїзду на шипи «Кактуса». Під час проведення огляду авто «зелені кашкети» виявили та вилучили 11 тисяч пачок тютюнових виробів. Сума оцінки конфіскованого авто склала 92 тисячі гривень, товару – 132 тисячі гривень.

Ігор ПЛЕТЕНЬ

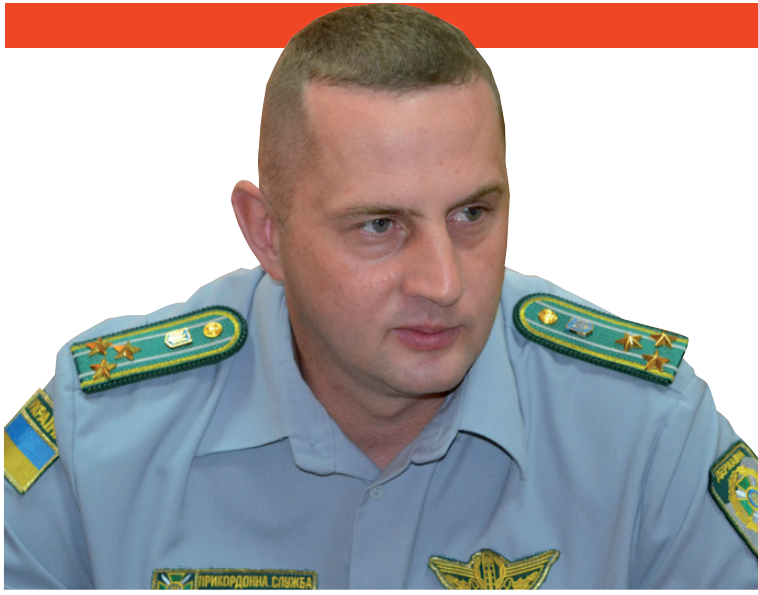
Шведський фантом

У пункті пропуску «Нові Яриловичі» при в'їзді в Україну прикордонники Чернігівського загону спільно митниками затримали легковий автомобіль марки Mitsubishi. Транспортний засіб 1997 року випуску, що зареєстрований у Швеції, намагався перемістити 40-річний громадянин Узбекистану. Під час поглибленого огляду авто правоохоронці виявили можливу заміну номера кузова шляхом механічного втручання. Для проведення подальшої перевірки даного громадянина разом з автомобілем передано співробітникам МВС.

Олександр ДУДКО

TET-A-TET

Бесіду вів Андрій КУЧЕРОВ

— Костянтин Сергійовичу, як проходило формування та злагодження підрозділу, який Ви очолили? На що зверталася особлива увага?

— Мотоманеврена група, яку я очолював, почала формуватися з 10 березня на базі Кінологічного навчального центру, що у Великих Мостах. Загальна чисельність підрозділу становила 310 вояків. Мотомангрупа складалася з військовослужбовців усіх прикордонних загонів і підрозділів Західного регіонального управління, а також Кінологічного навчального центру. Крім того, з лікарів відомчого Львівського госпітально був сформований медичний пункт чисельністю 7 фахівців.

Після того ми вибули до Оршанці, де весь особовий склад протягом тижня проходив бойове злагодження. Військовослужбовці стріляли з усіх видів стрілецької зброї, яка була у нашому розпорядженні, вивчали тактику ведення бою у різних умовах обстановки, організацію зв'язку, порядок супроводження автомобільних колон, медичну справу тощо.

— Яку ділянку державного кордону було доручено посилити вашою зведеною підрозділу?

— 23 березня наша мотоманеврена група вже прибула до населеного пункту Миколаївка, що на Харківщині, й одразу ж надійшла у підпорядкування начальника Харківського прикордонного загону. Ми взяли під посилену охорону ділянку кордону протяжністю 36 кілометрів у сегменті, де знаходяться відділи прикордонної служби «Тополі» та «Вільхуватка». Згодом наші військовослужбовці охороняли будівлі та територію Східного регіонального управління, Харківського прикордонного загону та авіаційної ескадрильї.

— Питання, яке ставлять майже всім військовим, передислокованим на Схід: як зустріли мотоманеврену групу місцеві жителі? Тим паче, що вони знали: прикордонники приїхали з Західної України...

— Скажу прямо: місцеві зустріли нас із недовірою. Вважаю, що таке ставлення до військових стало можливим «завдяки» російським телеканалам, які лякали жителів Сходу України кривавими бандерівцями та вбивцями з «Правої сектору». Погіршували ставлення і близькі

— Що Вас вразило найбільше у стосунках з місцевим населенням?

— На початку розмови я згадував про формування нашого медпункту. Думаю, що найбільше порозуміння настало тоді, коли місцеве населення стало довіряти нам найцінніше: власне життя. Прикордонний лікар Ярослав Драганчук приймав місцеве населення, лікував, допомагав професійними порадами. Якщо не помиляюсь, в окремі дні на амбулаторному лікуванні у медичному пункті перебувало 30 осіб з числа місцевих. «Народне радіо» рознесло

ставлених завдань. Люди просто робили добро, допомагали хто чим міг, не просячи взамін нічого.

— Наскільки відомо, мотоманеврена група, очолювана Вами, змінювала пункт дислокації. Які завдання виконували на новому місці?

— На початку травня я отримав наказ про підготовку з числа мотоманевреної групи 180 прикордонників, які згодом повинні були розбиті на групи по 20-30 осіб для виконання різних бойових завдань у Луганській області. З цією метою ми змінили місце дислокації. До речі,

Вони, на відміну від нас, знали місцевих в обличчя і не допустили проникнення на територію району чужаків. Інцидентів під час голосування не мали.

— Багато говорять про «особливий» контингент бійців так званих Донецької та Луганської народних республік. Вам доводилося з ними спілкуватися?

— Так, наприклад, на залізничній станції «Тополі» були затримані троє з числа місцевих мешканців, які намагалися виїхати у сусідню Росію. Вони збирали інформацію про дислокацію наших підрозділів, особовий склад, організацію охорони державного кордону і намагалися визначити місця для установки фугасів. Спілкування з ними було нелегкою справою, адже лише один із трьох був більш-менш адекватним та відповідав на запитання. Другий нещодавно звільнився з місць утримання, третьому явно бракувало наркологічної допомоги... Одним словом, елітні бійці «фірми» Губарева...

— Товаришу полковнику, які висновки Ви можете зробити після повернення з зони АТО? Що на Вашу думку як командира мотоманевреної групи необхідно змінювати, на чому зосереджувати увагу у підготовці особового складу?

— Ми маємо справу з новою формою війни — гібридною, про яку дуже багато говорять і військові, і політики. Цей вид бойових дій поки що не описаний у класичних військових підручниках. Тому, на жаль, у деяких аспектах ми відстаємо на крок від дійсності. Як людина військова хочу сказати, що у цих умовах необхідно вносити зміни до системи бойової підготовки та переглянути організаційно-штатні структури діючих підрозділів.

Ми взяли на себе функцію оборони кордону, тому необхідне значне підсилення наших підрозділів озброєнням, броньованою технікою, екіпіровкою та новими знаннями. Слід згадати, за аналогією афганських подій що таке повноцінна мотоманеврена група, інженерні та розвідувальні взводи, групи кінологів, які займаються розмінуванням тощо. У особового складу високий моральний дух і перехід на нові «рейки» буде сприйнятий позитивно. Військовий компонент повинен стати домінуючим у нашій діяльності на східних кордонах.

Крім того, необхідно вже сьогодні думати про психологію військовослужбовців, які ведуть бойові дії. Вони, звичайно, повернуться у нормальне мирне життя. Але психологія у цих людей вже інша. У них пройшла повна переоцінка цінностей, вони по-іншому сприймають навколишній світ. Їм необхідна допомога професійних психологів, які зможуть поступово зняти «напругу» війни. Буду говорити прямо: після війни у Афганістані чимало мужніх військових «губились» у мирному житті, знаходячи вихід у суїцидальних намірах або на «дні пляшки». Цього допустити не можна.

— Дякую за змістовні відповіді.

Довіру в магазині не купиш

Сьогодні, коли українська армія звільняє захоплені терористами міста і селища, а кільце навколо бойовиків стрімко звужується, здається, можна видихнути з деяким полегшенням. Але «звір», загнаний у пастку, стає все більш лютішим та безжалісним. І якщо у вояка є автомат, бронежилет, каска та поруч лікоть бойового товариша, то в людини цивільної немає активного захисту. Саме місцеві жителі стають об'єктом знущань і тортур з боку терористів. Водночас населення Донбасу знаходить надійний захист в українських військових, зокрема у прикордонників. Про це та багато іншого, що стосується організації служби в бойових умовах, ми поспілкувалися з полковником Костянтином Безпальком, який нещодавно повернувся зі Сходу України, де протягом майже трьох місяців очолював мотоманеврену групу.

наших громадян в Росії. Вони теж, перебуваючи під психологічним впливом російського телебачення, давали «слухні» поради своїм українським родичам. Звичайно, такий стан співіснування не міг влаштовувати ані нас, ані місцевих.

— Налагоджувати позитивний контакт з місцевим населенням «людині з рушницею» ніколи не було легкою справою. Як діяли Ви?

— Ази військового мистецтва говорять про те, що людям у погонах необхідно знати та поважати традиції місцевого населення. Тому я, не гаючи часу, зустрівся з головою Дворічанської райдержадміністрації Сергієм Радьковим. Крім того, рекогносцировочна група попросила місцеву владу зібрати жителів навколишніх сіл для відкритого спілкування. Після цього заходу багато проблемних питань у стосунках з населенням регіону дислокації мотомангрупи просто відпали. Люди зрозуміли наші настрої, завдання, а головне — мирну позицію щодо них особисто.

Ми ж, зі свого боку, усвідомлювали: «Довіру в магазині не купиш», тому намагалися зробити багато корисного, залишити гарну пам'ять про перебування в цьому регіоні. Так, наші фахівці відремонтували у місцевій школі техніку і по суті «запустили» комп'ютерний клас. Саме руками прикордонників був висаджений сад з 250 дерев, а у вільний від служби час наші хлопці допомагали малозабезпеченим та немічним пенсіонерам по господарству тощо. Словом, як казали в одній класичній стрічці, «справжнє життя у місті розпочинається саме тоді, коли в нього входять військові». Мені здається, що після нашого перебування у Миколаївці, життя цього населеного пункту отримало інший імпульс.

цю новину дуже швидко і невдовзі на прийом стали приїжджати мешканці сусіднього Куп'янська та прилеглих районів.

Але вразило інше: деякі мешканці років зо тридцять не бачили банальної крапельниці, яку «ставив» їм наш лікар. Можете собі уявити рівень медичного забезпечення в регіоні...

— Говорячи про події на Сході неможливо не згадати про волонтерський рух, про людей, які на добровільній основі роблять велику справу. Прикордонникам допомогли волонтери? Кого Ви можете згадати?

— Я не просто можу згадати, з деякими ми і досі підтримуємо телефонні контакти. Можу назвати чимало громадських організацій Харкова, представників вірменської діаспори, зокрема Арсена Симоняна, а також Катерину та Артема Макаренків — звичайних харківських волонтерів або їхнього колегу Сергія Недея, за професією годинникаря. Він на згадку подарував від себе особисто нашим хлопцям годинники з написом «Прикордонникам від харків'ян». Думаю, що цей подарунок, презентований від душі, стоїть вище багатьох матеріальних цінностей.

Хочу згадати директора медичного коледжу в Куп'янську Олега Брянцева (колишнього прикордонника та «афганця»), а також голову Дворічанської сільради Володимира Смицького. Ці люди і словом і ділом допомагали нам.

Або як не згадати Володю, простого жителя Куп'янська. Я і зараз не знаю його прізвища але неможливо забути «золоті» руки Володі, які творили дива з нашою автомобільною технікою. Він «реанімував» та повернув у «стрій» чимало наших засобів пересування! А робоче авто — це, в першу чергу, мобільність та ефективність виконання по-

мешканці Миколаївки не хотіли нас відпускати, вони звикли, що з прикордонниками спокійніше та надійніше.

На новому місці дислокації, населення у своїй більшості поставилося до нас лояльно. Особливість Луганської області полягає в тому, що тут зосереджена велика кількість підприємств хімічної промисловості та чимало фермерських господарств. Крім того, додайте виправні заклади, «клієнти» яких, виходячи на свободу, подекуди залишаються там на постійне проживання.

Ще один принциповий момент: за моїми підрахунками приблизно 80% місцевого населення, з яким ми спілкувалися, незалежно від політичних симпатій, ніколи не виїжджали за межі рідної області. Так що палітра думок, щодо ставлення до українських військових, була вельми широкою. Тому я вирішив зустрітися з головою Ліснополянської селищної ради Олександром Паршиним. Нам необхідно було поставити блокпост поруч із цим населеним пунктом. І хоча ходили думки, що Лісна Поляна — це оплот сепаратизму, при зустрічі, Олександр Миколайович по-дружньому зауважив, що знає мене по телесюжету, де йшла мова про сад, який ми висадили у Миколаївці. Крім того, голова сільради свого часу проходив службу в бригаді повітряно-десантних військ, що у Болграді і добре знає нашого генерала Юрія Батюка. Тож ми знайшли порозуміння.

— До речі, Ви перебували у цьому регіоні під час організації позачергових виборів Президента України. Виникали певні проблеми?

— Ми домовилися з місцевою владою, що під час виборчого процесу разом з прикордонниками на блокпосту будуть чергувати й тамтешні активісти.

ЗАКАРПАТТЯ

З поверненням додому!

Із великим нетерпінням близькі, родичі та колеги чекали на повернення із зони АТО закарпатських прикордонників. А коли ті ступили на рідну землю, влаштували їм феєричну зустріч.

Роман ПАВЛЕНКО, Юрій КРАВЧУК

26 військовослужбовців Чопського загону та 34 мукачівських прикордонники, які входили до складу мотоманевреної групи Західного регіонального управління, протягом майже трьох місяців виконували завдання з оборони українсько-російського кордону в зоні АТО. Днями їх замінив інший зведений загін, який продовжив нести службу на кордоні з Російською Федерацією.

У Чопі родичі, друзі й колеги з гордістю та полегшенням зустріли хлопців, які живими та здоровими повернулися зі східних рубежів нашої держави. Вояки з честю виконали свій професійний обов'язок і стійко боролися Вітчизну від посягань на її територіальну цілісність. Самі ж військові, у свою чергу, дякували родичам, друзям, волонтерам і керівництву за підтримку, яку відчували постійно.

Завдання з оборони кордону та протидії сепаратистам наша група виконувала в межах Луганської області, а якщо точніше — на ділянці відділу прикордонної служби «Красна Талівка», — розповідає керівник чопської групи майор Олександр Піцикевич. — Щодоби ми «зустрічали» безпілотні літальні апарати, трохи рідше фіксували розвідувальні польоти ворожих вертольотів. Безпосереднього вогневого контакту з бойовиками склад нашої групи не мав, але, повірте, охороняти кордон, коли за кілометр—два від тебе рвуться снаряди та міни, причому запущені не лише терористами, але й із території суміжної країни, досить важко. Нам дуже пощастило, що ніхто з групи не постраждав. Ми раді повернутися додому. Дякуємо всім за допомогу та моральну підтримку!

— Коли в'їхали до Закарпаття, одразу нахлинув шквал емоцій, всі дуже раділи. На обличчях з'явилися усмішки, лунали жарти, напруга спала, — ділиться пережитим капітан Артем Остахов. — Хоча навіть там, на Сході, коли люди бачили хлопців у формі, що їхали під синьо-жовтими стягами, дякували їм. Дорогою усі зустрічні привітно махали нам руками. Нині наш народ як ніколи єдиний. Слава Україні!

У Мукачевому на честь «зелених кашкетів» громадські організації «Народна Рада Мукачівщини», Товариство людей з обмеженими можливостями «Злагода», «Туристичний рафтинг «По Тисі разом» та Оздоровчий табір «Серце патріота» організували патріотичний автопробіг. Прикордонників зустріли на в'їзді до Мукачевого, проїхали мостом через річку Латорицю, який з цієї нагоди активісти пофарбували у жовто-блакитний колір, далі — зробили почесне коло центральною частиною міста, а звітти вже відбули на урочистості до Мукачівського прикордонного загону.

Тут вояків чекали ті, чий серця щодня надсилали молитви на Схід, де перебували прикордонники. Разом із рідними, близькими й колегами захисники Вітчизни зустрічали й посадові особи, зокрема міський голова Золтан Ленд'ел разом із заступником Олександром Галаєм, перший заступник голови Мукачівської РДА Андрій Данканич, керівництво Мукачівського прикордонного загону. На честь учасників АТО лунали численні слова шани та вдячності, їм вручали відзнаки та цінні подарунки. Проте найбільше наших військовослужбовців вразили малюнки, даровані малечю. Адже що може бути приємнішим на цьому світі, аніж щира дитяча посмішка?!

Фото Сергія ГУЦАКА

Фото портралу «Карпатський об'єктив»

УРОЧИСТОСТІ

День частини на новому місці

У Маріуполі урочисто відзначили 20-річчя загону Морської охорони, котрий три місяці тому був передислокований із Криму на Донеччину.

Едуард НІКІТЕНКО

Привітати моряків-прикордонників із ювілеєм частини прибули голова Донецької облдержадміністрації Сергій Тарута, начальник Управління Морської охорони Адміністрації Держприкордонслужби України контр-адмірал Микола Жибарев, мер міста Маріуполь Юрій Хотлубей, генеральний директор Азовського судноремонтного заводу Сергій Кривко, а також керівники та спеціалісти Маріупольського філіалу Адміністрації морських портів України, Маріупольського морського торгового порту, ветеранської організації прикордонників та численні представники громадськості.

Після урочистого підняття прапора зі святом усіх присутніх привітав командир Маріупольського загону Морської охорони капітан першого рангу Юрій Лошак.

— Так вийшло, що свій 20-річний ювілей ми відзначаємо на Маріупольській землі, — сказав він. — Хочу подякувати вам за відданість, яку ви проявляли і продовжуєте проявляти під час несення служби на морі. Окремо хочу висловити вдячність керівництву Маріуполя, адміністрації Донецької області, нашим друзям, які гостинно прийняли нас та надали все необхідне на момент розгортання загону.

Далі з вітальним словом до охоронців морських рубежів звернувся голова Донецької ОДА Сергій Тарута:

— На плечі кожного з вас лягла дуже велика відповідальність. Ми знаємо, що сьогодні гинуть наші хлопці. Я бажаю, щоб усі захисники морського кордону були здоровими, щоб біда не торкнулася жодного з вас. Нехай Маріуполь, морське місто з більш ніж 200-літньою історією, стане для вас рідним домом. Упевнений, що кожен із вас зробить усе можливе, щоб ворог не ступив на нашу землю!

Зі словами привітань виступили й решта запрошених гостей. На честь 20-річчя загону вони вручили прикордонникам відзнаки та цінні подарунки.

Кульмінаційним моментом урочистостей стало оголошення вітальної телеграми голови Державної прикордонної служби України генерала армії України Миколи Литвина та передача Маріупольському загону Морської охорони новенького малого катера типу «УМС-1000». Відразу ж зачитали й наказ про введення його в дію для охорони кордону України.

На катері замайорів жовто-блакитний стяг. На борт піднялися контр-адмірал Микола Жибарев, Сергій Тарута й капітан першого рангу Юрій Лошак. Катер вийшов у море для того, щоб високопоставлена команда могла оцінити його морехідні якості.

Постоявши за штурвалом «УМС-1000», очільник області високо оцінив його техні-

ні характеристики. Адже катер може розвивати швидкість до 40 вузлів, має хорошу стійкість і маневреність, обладнаний двома потужними двигунами. Є на ньому й усі необхідні зручності — плита, санвузол тощо. Корабельники розповіли, що його будівництво відбувалося з урахуванням пропозицій морських прикордонників. А контр-адмірал Микола Жибарев зазначив, що «УМС-1000» за його ТТХ називають катером XXI століття.

Крім того, начальник Управління Морської охорони АДПСУ повідомив, що зараз прийнято програму розвитку до 2020 року, за якою Служба повинна отримати ще 18 малих катерів, 5 кораблів водотоннажністю до 300 тонн і 8 великих катерів — водотоннажністю до 40 тонн.

А основною проблемою для морських прикордонників, за словами Миколи Євгеновича, залишається технічна — частина кораблів і катерів знаходяться в строю по 20-25 років. Їх необхідно міняти на сучасні.

Нагадаємо, що на сьогодні Маріупольський загін Морської охорони контролює узбережжя Азовського моря в межах Донецької, Запорізької та Херсонської областей. Після анексії Криму Російською Федерацією, Керченський загін Морської охорони передислоковано до міста Маріуполь.

Постоявши за штурвалом «УМС-1000», очільник області високо оцінив його техні-

ні характеристики. Адже катер може розвивати швидкість до 40 вузлів, має хорошу стійкість і маневреність, обладнаний двома потужними двигунами. Є на ньому й усі необхідні зручності — плита, санвузол тощо. Корабельники розповіли, що його будівництво відбувалося з урахуванням пропозицій морських прикордонників. А контр-адмірал Микола Жибарев зазначив, що «УМС-1000» за його ТТХ називають катером XXI століття.

Крім того, начальник Управління Морської охорони АДПСУ повідомив, що зараз прийнято програму розвитку до 2020 року, за якою Служба повинна отримати ще 18 малих катерів, 5 кораблів водотоннажністю до 300 тонн і 8 великих катерів — водотоннажністю до 40 тонн.

А основною проблемою для морських прикордонників, за словами Миколи Євгеновича, залишається технічна — частина кораблів і катерів знаходяться в строю по 20-25 років. Їх необхідно міняти на сучасні.

Нагадаємо, що на сьогодні Маріупольський загін Морської охорони контролює узбережжя Азовського моря в межах Донецької, Запорізької та Херсонської областей. Після анексії Криму Російською Федерацією, Керченський загін Морської охорони передислоковано до міста Маріуполь.

Постоявши за штурвалом «УМС-1000», очільник області високо оцінив його техні-

...І буде Україна на Землі!

Погожий недільний ранок. Ще здалеку привертає увагу імпровізована сцена в національному стилі, прикрашена яскравими, явно з душою змайстрованими червоно-чорними маками. Лунають патріотичні пісні, яким у перервах між оплесками весело підспівує вдячна публіка. Неподаляк на столах спілі кавуни чекають, коли ж ними ласуватимуть глядачі. Творчий вечір у якомусь санаторії на березі моря? – запитаете ви. Та ні. Так віднедавна в Центральному клінічному госпіталі Держприкордонслужби проводять своє дозвілля ті, хто захищав українську державність, але отримав поранення на передовій.

Валентина ЛАЗАРЧУК, фото Валерія ОЛІЙНИКА

З концертом до відомчого шпиталю навідалися лідери учнівського самоврядування ради старшокласників «СТРІЛА» Дарницького району столиці. Ініціативу та пропозицію активної молоді підтримали в міському управлінні освіти. Тож головний спеціаліст відділу з питань виховної роботи Вікторія Бекещенко взялася за вирішення всіх організаційних питань.

Неабиякий подив і водночас повагу викликає той факт, що школярі, не дивлячись на пору літніх канікул, відкидають свої розваги на задній план. Натомість першочерговими завданнями впродовж цілого тижня для них було написання сценарію, підбір учасників концерту та святкового репертуару для прикордонників. А ще старшокласники добряче потрудилися, аби декорування сцени не просто мало святковий вигляд, але й доповнювало патріотичний месидж концертної програми.

Варто зауважити, що юнаки та дівчата вже добре знайомі з нашим шпиталем, адже протягом місяця по вихідних навідують прикордонників, котрі проходять тут лікування та реабілітацію після отриманих на війні поранень.

Президент ради старшокласників у Дарницькому районі Києва Дарина Петрик зізнається, що перед першим візитом до «зелених кашкетів» добряче нерувала, бо до того ніколи не мала справи з людьми в погонах. Натомість по телебаченню часто бачила доволі моторошні кадри з передової, тому готувалася зустріти в прикордонному шпиталі похмурих, морально та й фізично виснажених людей, адже ті пережили весь жах війни. Проте від наміру навідатися до прикордонників не відмовилася, хотіла бодай трішки долучитися до великої справи – перемоги України. Можна лише уявити яким було здивування Дарини, коли в палатах на неї дивилися усміхнені обличчя чоловіків, котрі так і випромінювали позитивну енергію. Учні запевняють, що незручні паузи між ними та прикордонниками не було, цікавий діалог зав'язався з перших хвилин знайомства. Хоча спочатку то було швидше інтерв'ювання воїнів, котрі пройшли хрещення боєм. Згодом уже вели мову на найрізноманітніші теми.

Так минали вихідні за вихідними. Молодь ефективно використовувала переваги сучасних технологій – на одне повідомлення у соцмережах про намір відвідати прикордонників вмиг відгукувалися безліч бажаючих взяти участь у такій хорошій справі. Ті ж, хто не мав можливості приїхати пропонували допомоги гостинцями для українських героїв.

Та одного разу лідери учнівського самоврядування вирішили якось урізноманітнити свої візити. Для цього якнайкраще підійшла творча самодіяльність. А чому б і ні, адже молодь у нас не тільки небайдужа, але й обдарована.

І так концертна програма під назвою «І допоки наша пісня лине, буде Україна на Землі» розпочалася. В «залі» просто неба публіка радісно зустрічала кожного молодого виконавця. І хоча в когось була загіпсована рука, в когось – перебинтоване плече, це зовсім не заважало пораненим гучно аплодувати. По завершенні пісенної частини зустрічі, учні кинули виклик «зеленим кашкетам» позмагатися в майстерності грати в шахи, шашки, доміно й нарди. Хоча ігри швидше служили просто фоном для розмов, що вже давно стали дружніми. Крім того, кияни радо пригостили поранених стиглими кавунами та солодощами. Старшокласниця Юля не приховувала свого подиву – мовляв, прикордонники виявилася дуже сором'язливими, доводилося їх довго вмовляти, аби скуштували гостинців. «Не розумію, – говорить дівчина, – та за те, що вони для нас сьогодні роблять ми повинні їм у ноги кланятися, а вони поведуться так, ніби це зовсім дрібниці».

Ось так непомітно творчий вечір підійшов до свого завершення. Імпровізовану сцену почали розбирати, але учні запевнили: в прикордонному госпіталі їх ще побачать. До наступного разу обіцяють урізноманітнити концертну програму ще й танцювальними номерами.

Така увага з боку нашої молоді не могла не потішити прикордонників. Ті не приховували радості й з нетерпінням чекають наступної зустрічі з юнаками і дівчатами, котрі вже встигли стати для них друзями. 22-річний поранений Євген зауважив, що з початку таких відвідин якось насторожено ставився до візитерів. А все тому, що важко було повірити, що в нас підрастають такі добрі та небайдужі до всього, що відбувається в державі, громадяни. Тепер Євген точно знає, що з такою молоддю за Україною – тільки перемога!

ЖЕСТ ДОБРОСУСІДСТВА

Польські канікули

Цієї весни сім'ям українських прикордонників у Криму довелося пережити чимало горя – блокування підрозділів, навалу «доброзичливих зелених чоловічків», нічні «візити» російських агресорів, котрі троцили оселі вартових рубежу. Маленькі діти мимоволі ставали свідками того, що ж насправді ховається за маскою «братнього народу». Пережите вони навряд чи зможуть забути. Проте польські колеги намагаються зробити так, аби ті спогади якнайшвидше стали для постраждалих просто нічним кошмаром і хочуть, аби вони повірили, що в українців по сусідству все-таки є справжні друзі.

Наталія ГУМЕНЮК

Тож цього літа польські прикордонники запросили на відпочинок до свого відомчого пансіонату членів сімей українських прикордонників, яким довелося покинути службу на Кримському півострові. Наші західні сусіди люб'язно організували насичений десятиденний тур.

Від польсько-українського кордону група вирушила в оглядовий вояж майже через усю країну. Там, де Польща межує з Чехією та Німеччиною, в Судетських горах, вкритих велетенськими лісами, на візитерів чекав затишний пансіонат. Саме містечко Шклярська Поремба (в перекладі на українську – «виріб шклярів»), де оселилися наші мандрівники, пронизано магією складової справи. За велінням подиху цих митців грудочка каламутної піддатливої маси набуває спершу забарвлення, а потім – і неймовірної форми, химерних перетворень. Українським гостям поталанило стати свідками цього магічного таїнства. Сяючі оченята дітей відроджували іскрки радості та віри у світле, добре, а головне – спокійне майбутнє...

Велетенські дерева шепотіли заспокоїливі лісові казки, старовинні замки зачаровували легендами, гірські пейзажі розбризкували навкруги соковиту зелень та небесну блакить. Здавалося, природа намагалася силою своєї краси затьмарити неприємні спогади дітлахів про те, як довелося залишити рідні домівки, улюблені місця та друзів.

За нашою групою було закріплено двох чудових кураторів від Любанського навчального прикордонного центру. Ярослав і Беата дуже уважно ставилися до кожного члена групи. Програму розваг і екскурсій корегували на ходу, враховуючи побажання гостей.

За час канікул ми встигли побачити кришталеві гірські водоспади, Ноїв ковчег, Музей легенд Гірського Духа, що розмістився просто неба, погостювати в імпровізованому містечку Дикого Заходу, на канатній дорозі піднятися на сьому по довжині в Європі гірськолижну й велосипедну трасу. Окремий день ми присвятили Любанському навчальному прикордонному центру, де діти та їхні матері змогли відчути себе справжніми прикордонниками, які готуються до всіх можливих випробувань реальної служби. Виступ прикордонного оркестру на центральній площі міста зарядив оптимізмом та гарним настроєм усіх навкруги. У підсумку, екскурсійне турне гостинною Польщею досягнуло своєї мети – гості отримали масу позитивних вражень від краю гірських казок і легенд.

Яким би чудовим не було гостювання у привітних поляків, але настав день, коли потрібно було повертатися додому. Захопивши із собою яскраві спогади, пам'ятні подарунки та заряд незабутніх приємних емоцій, якими так щедро поділилися польські друзі, рушили в дорогу. На тлі душевного неспокою, сердечної тривоги за долю своєї країни та майбутнє своїх близьких так приємно знову відчути й зрозуміти, що в наших прикордонних родин побільшало друзів, а не ворогів.

ПАМ'ЯТІ ГЕРОЯ

Віддав життя за рідну землю

10 липня 2014 року під час виконання службових обов'язків в зоні антитерористичної операції на Сході України в ході мінометного обстрілу загинув начальник радіостанції відділу зв'язку, автоматизації та захисту інформації штабу Могилів-Подільського прикордонного загону старший сержант Олег Глушак. Смерть забрала його на 32-му році життя. У нього залишилися мати, дружина та чотирирічна рідна донька...

Людмила КАТЕРИНИЧ

Аби розділити материнський біль, я завітала до жінки, яка дала Олегу життя — Галини Василівни. «Мій син ріс добрим, відповідальним, гарно навчався в школі та у монтажному технікумі, — ділиться спогадами згорьована жінка. — Не помітила, як змужнів, пішов в армію... Після строкової повернувся до рідного міста з твердими намірами піти на контрактну службу. Вибір у Олега був широкий: військо, пожежна частина, райвідділ міліції, але він обрав прикордонний загін — там проходили службу чимало його шкільних товаришів.

Тож 2003-го року його прийняли у свою сім'ю вартові державного рубежу».

Понад 10 років віддав прикордонній службі старший сержант Олег Глушак. За цей час він зарекомендував себе з найкращого боку: досвідчений фахівець, доброзичливий та порядний товариш, вірний військовій присязі воїн. Таким він назавжди залишиться в пам'яті товаришів, колег і знайомих.

— Як тільки-но надійшла команда на вїзд в зону АТО, Олег без жодних зволікань погодився, — розповідає майор Анатолій Радзіховський. — 3 липня він відбув до нового місця виконання службових обов'язків.

Пригадуючи той день, мати Олега розповідає: «Син сказав, що їде в зону бойових дій і щоб я за нього не хвилювалася.

Був зібраний, небагатослівний. Але його очі випромінювали тривогу. Таким я його ніколи не бачила. Напевно, підсвідомо відчував небезпеку. А вона прийшла за тиждень пронизливим телефонним дзвінком і невимовним болем...».

Важко переносить втрату і дружина Олега — Ольга. Разом вони ростили донечку Дарію. «Дівчинка росла татусевою улюбленицею. Таку взаємну любов рідко побачиш. У всьому йому наслідувала, зустрічала зі служби, допомагала батькові по господарству... Як і що тепер їй сказати? Кілька днів тому ще бачила тата живим, здоровим», — бідкається молода вдова. Немає слів, якими можна передати біль, що відчувають рідні загиблого воїна, немає слів втіхи, якими можна їх розрадити.

14 липня Могилів-Подільський провадив героя в останню путь. Люди несли квіти, висловлювали співчуття і, не соромлячись, плакали...

«Олег Глушак, як і інші воїни, котрі загинули за Україну — герой, — зазначив у своїй промові командир загону полковник Рустам Алієв. — А герої не вмирають! Вони житимуть

у наших серцях як вітерець високого патріотизму, любові до рідної землі, як приклад самопожертви во ім'я миру та свободи!».

Вічна пам'ять та пошана тобі, наш бойовий товаришу, нехай Господь вселить у Царство Боже твою світлу душу. Ти віддав її за нас, нашу землю, за наше життя та спокій...

СЛОВО ПРО ВЕТЕРАНА

Перший «крилатий» капітан

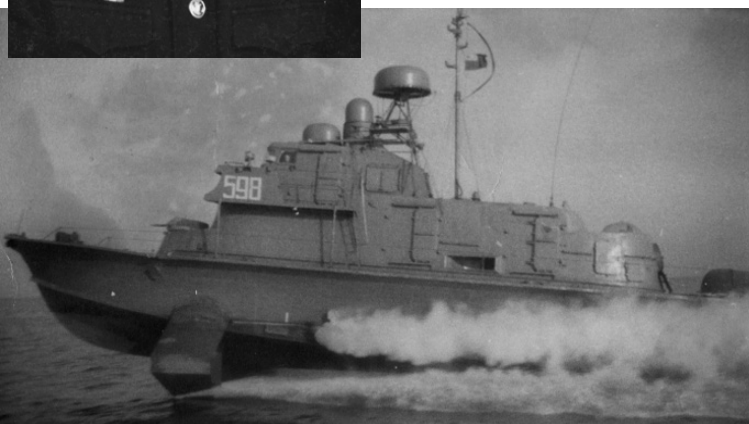
Серед поважних нагород, якими за 29 років служби Батьківщина відзначила капітана 3 рангу у відставці Володимира Іньшакова немає тих, які б дісталися офіцеру легко. За кожною — важка й наполеглива праця. Орден «Знак Пошани», медалі «За бездоганну службу» усіх трьох ступенів та «За військову доблесть» здобувалися ним, що називається, «потом і кров'ю». Проте медаль «За відзнаку в охороні державного кордону СРСР» ветерану дорога особливо. Адже Володимир Михайлович, хоча й закінчив військово-морське училище, був не класичним військовим моряком, а морським прикордонником...

Наталія УСТ'ЯНЦЕВА,
фото з архіву
Володимира ІНЬШАКОВА

Розпочав офіцерську службу лейтенант Іньшаков 1958-го року помічником командира торпедного катера. Це був період становлення, випробування себе та набуття безцінного прикордонного досвіду. Володимир Іньшаков наполегливо вчився у старших. І коли за два роки він став командиром того ж катера, то вже знав як зробити екіпаж одним із кращих у частині.

Успіхи молодого офіцера не залишилися непоміченими й 1965-го року Володимиру Михайловичу було доручено очолити головний катер проекту 125А. Його особливістю було те, що катер мав підводні крила й розроблявся конструкторами як торпедний для потреб ВМФ. Утім, після низки випробувань замовник висловив незадоволення запропонованими характеристиками та від подальшого будівництва серії відмовився. Проте праця корабелів дарма не пропала: проект зацікавив Прикордонні війська. От тільки замість торпедних апаратів прикордонники заміняли від конструкторів пристрої для скидання глибинних бомб.

Те, що вийшло після переробки належало випробувати. І доручили цю відповідальну місію екіпажу на чолі із Володимиром Іньшаковим. Саме цим людям випала місія під час своєрідного тест-драйву «вижати» із нового зразка весь можливий потенціал, виявити ймовірні недоліки та винести остаточний вердикт. У результаті

— побудований на феодосійському заводі «Залив» і керований командою Володимира Іньшакова катер гідно витримав шторм у 4-5 балів та досяг максимальної швидкості у 62 вузли. Якщо просто — 125А продемонстрував майже фантастичні швидкісні та достатні морехідні якості для того, щоб діяти у відкритому морі. Для довідки — навіть половини від цієї стрімкості будь-якому судну достатньо, аби вважатися по-справжньому швидкохідним. Тому в підсумку катер отримав «добро» та увійшов до складу 5-ої Окремої бригади сторожових кораблів у Балаклаві. За-

галом морчастини ПВ КДБ СРСР з легкої руки першопроходця Іньшакова отримали ще 16 таких катерів, які вірою й правдою боролися кордон до кінця 1980-х років.

Наступним місцем служби Володимира Михайловича став ПСКР-150. У серпні 1968 року корабель серйозно перевіряли інспектори з Москви. Компромісів та напівтонів тут бути в принципі не могло. Стан прикордонного сторожовика та підготовка його

екіпажу перевірялися прискіпливо, наче під мікроскопом. Для командира це могло завершитися як нагородою, так і прощанням зі службою. Утім, корабель визнали відмінним, екіпаж заохотили, а Володимир Іньшаков отримав ту саму особливу медаль «За відзнаку в охороні державного кордону СРСР».

Ще один яскравий епізод пов'язаний із ПСКР-150, — навчання «Південь», які проводилися 1971 року Міноборони Радянського Союзу. Від Прикордонних військ для спільних дій було визначено 6 кораблів. Адже у осо-

бливий період ПСКРи мали діяти як повноцінні бойові одиниці Військово-Морського флоту.

Один із елементів, який відпрацьовувався під час маневрів — пошук підводного човна. Це така собі гра в «кішки-мишки», коли кораблі намагаються виявити у товщі вод субмарину, а та в свою чергу з допомогою різних хитрощів щосили намагається лишитися непоміченою чи вийти із зони ураження глибинними бомбами. За умов реального бою це безперебільшення стає питанням життя й смерті. Причому для обох сторін. Так ось ПСКР Володимира Іньшакова зміг встановити гідроакустичний контакт із човном й попри всі спроби колег-підводників розчинитися у чорноморських глибинах тримав умовного противника «на мушці» протягом 4 годин 35 хвилин поспіль. Для тих, чия основна справа — охороняти кордон, а не полювати за ворожими субмаринами, цей результат — більш ніж чудовий. За цей двобій наказом командувача військ тодішнього Червонопрапорного Західного прикордонного округу весь особовий склад корабля на чолі з командиром отримав заохочення.

Прикордонна служба на морі вимагає готовності до будь-яких рішучих дій. Про що б не йшлося — чи про затримання порушників чи про рятування людей, котрі потрапили в небезпеку. Наочним прикладом цього є ситуація, що сталася 1973 року, коли ПСКР-248 під командуванням Володимира Іньшакова за негоди ніс службу у територіальному морі й отримав повідомлення про те, що невідомий плавзасіб порушив державний кордон. Завдання із його затримання погіршувалося не лише складними погодними умовами. До місця знаходження судна-порушника від «двісті сорок восьмого» було досить далеко. Утім, інших варіантів затримання попросту не було. Тож, аби встигнути довести розігнати «крилатого» катера на штормових хвилях до швидкості 45 вузлів (83 км/год). І за дві години такого екстремального ходу вдалося наблизитися до

цілі та на відстані восьми миль від берега виявити турецьку шхуну.

Усі підстави для затримання були. Згодом надійшов наказ на конвоювання судна до порту «Іллічівськ». Проте рибалки вимогам прикордонників підкорятися не поспішали й стверджували, що потрапили до радянських тервод тому, що ховалися від шторму. Себе то були змушені піти на порушення під тиском стихії. Але ж відпустити затриманих командир права не мав, навіть якщо вони казали й правду. Отже назрівав серйозний конфлікт, який міг обернутися застосуванням зброї. Формально це могло бути виправдано, проте гріха на душу за можливі наслідки командирю брати аж ніяк не хотілося. Уміння Володимира Михайловича переконувати зрештою спрацювало й шхуну-порушника без стрільби таки вдалося доправити до вказаного їм місця призначення, де вже й відбулося з'ясування обставин.

Загалом на рахунку Володимира Іньшакова двадцять затриманих плавзасобів браконьєрів та п'ять — порушників державного кордону. І що не менш важливо — врятовано понад 20 людських життів. Головний рецепт його успіху — поєднання стриманості та сміливості. І, звичайно, сюди ж слід додати професійність та самодисципліну.

Володимир Михайлович любив службу на кордоні та свої крилаті кораблі, які практично літали над чорноморськими хвилями. Він би з радістю віддав би цій справі усе життя без залишку, але ж із часом почало підводити здоров'я і 1983 року довелося попрощатися із улюбленим ділом та звільнитися у запас.

Після цього ветеран не відійшов далеко від прикордонної служби, пропрацювавши декілька років у нашій редакції. Тепер Володимиру Михайловичу сімдесят сім років, живе у Києві й перебуває на заслуженому відпочинку. Але його пам'ять все частіше повертається до місць, де пройшла найкраща пора життя, де над чорноморськими хвилями майже літали його красені-кораблі.

ВІД ЩИРОГО СЕРЦЯ!

Персонал Одеського прикордонного загону і ветерани широко та сердечно вітають з Днем народження начальника загону полковника **ІГНАТЬЄВА Андрія Михайловича!** Нехай здійсняться усі Ваші заповітні мрії, а будь-які повороти долі завжди відкривають лише нові обрії майбутніх гарних і успішних перспектив!

Щиро бажаємо Вам міцного здоров'я, сімейної злагоди, успіхів у службі, життєвої наснаги до нових звершень та мирного неба над головою!

Також, керівництво та персонал Одеського прикордонного загону вітає іменинників серпня: підполковників **РУСІНА Івана Івановича, АНДРЕЄВА Павла Андрійовича, ВАСИЛЬЧИКА**

Миколу Миколайовича, майорів ШМИР Світлану Василівну, ІВАЩЕНКА Дмитра Володимировича, капітана ПЕТРУК Олену Володимирівну, старших лейтенантів СОКОЛОВУ Надію Костянтинівну, ЧЕПІЖАКА Василя Васильовича, КЛИМЧУКА Кліма Володимировича, лейтенанта СЕМЕНЮК Ірину Ігорівну, молодшого лейтенанта ДОРОШЕНКО Ірину Сергіївну, прапорщиків МОДЖИНУ Олену Сергіївну, МОСКАЛЕНКО Миколу Леонідовича, працівників КНЯЗЯ Ігоря Олександровича, ЖЕЖЕРУ Олега Олексійовича, ПИСАРІВ Марію Богданівну!

Зичимо Вам і Вашим родинам мирного неба, міцного здоров'я, особистого щастя та благополуччя!

СОЦІОЛОГІЯ

Жертви зомбо-ящика

Росіяни ще більше стають заручниками агресивності путінської політики щодо України і частіше сприймають Україну в негативному ключі.

Ігор ІВАНИЦЬКИЙ

За результатами нещодавнього соціопитування однієї з найбільш авторитетних російських недержавних дослідницьких організацій «Левада-центр» більш як половина росіян (55%) відзивається про Україну в негативному ключі. Це на шість процентних пунктів більше, ніж за підсумками такого ж дослідження два місяці тому – в травні. Водночас кожен третій респондент заявив про симпатію до України, а 13% не визначилися зі своєю думкою.

Дві третини респондентів вважають, що в погіршенні відносин винна Україна, а 8% говорять, що відповідальність за це несуть рівною мірою і українська, і російська сторони.

До речі, якщо порівнювати з іншими країнами, то ставлення до України не найгірше. Більше недолюблюють росіяни американців (74%) і європейців (60%), а найтепліше ставляться до білорусів – 81% позитивних відповідей.

Зазначимо, що основним джерелом інформації про Україну для абсолютної більшості росіян – 94% – є телепередачі.

ПРОБА ПЕРА

Не пробачу!..

Не назову тебе я братом,
Хотя у нас одна прамать.
Ведь ты явился с автоматом
Моих мальчишек убивать.

Меня тебе не одурачить.
Я верю собственным глазам.
Ты – негодяй! А это значит –
Тебе руки я не подам.

Какое тонкое коварство
Взрастила школа КГБ.
Слова святые «Слава братству!»
Несут агенты ФСБ.

Я накажу своим потомкам:
Тебя бояться, не любить!
А Бога попрошу: подонков
Всю подноготную раскрит.

Ты как удав не подавился,
Блестяще Крымом отобедав,
Но видно крови не напился,
Решил поужинать соседом.

Тебе я вже не розумію
Надіюсь, більше не побачу.
І поки на землі жеврію,
Дітей убитих не пробачу!

Но быть последним нужно гадом,
Чтоб днём о дружбе рассуждать,
А ночью смертоносным «Градом»
Живых ребят на части раздать.

Прапорщик Богдан БЕРЕЗЮК
79 бригада ВДВ
Записав під час спільного перебування в оточенні у секторі «Д» майор Костянтин ПУКАЧ (Львівський прикордонний загін).

Воинам-пограничникам

Пусть жарко и трудно сейчас,
Но лучик надежды остался у нас!
Мальчишки – мужчины стоят на посту,
Они охраняют родную страну!

Вы нас охраняйте, мы верим, мы ждём...
Молитву прочтём, чтоб вернулись домой!
Мы встретим день завтрашний лишь потому,
Что парень отважный стоит на посту!

Пусть буря утихнет и тучи уйдут,
И радуга вновь землю всю озарит,
Защитникам нашим удача придёт,
Услышь нас, Всевышний, пусть им повезёт!

З повагою і вдячністю
Костя КОЗЬОЛОВ,
учень 9-«Б» класу
СЗШ №289 м. Кисва

ХІ Міжнародна спеціалізована виставка

ЗБРОЯ ТА БЕЗПЕКА

24–27 вересня 2014 р.

ОРГАНІЗАТОРИ:
МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
МІЖНАРОДНИЙ ВИСТАВКОВИЙ ЦЕНТР

СПІВОРГАНІЗАТОР:
ЗАТ ОВК "БІЗОН", Росія

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПАРТНЕР:
ТОВ "ТАКТИЧНІ СИСТЕМИ"

ЗА ПІДТРИМКИ:
СЛУЖБИ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ ЕКСПОРТНОГО КОНТРОЛЮ УКРАЇНИ

Генеральний медіа-партнер: **Слово & Оружжя**

Генеральний інтернет-партнер: **IA SECURITY**

Технічний партнер: **Real Media**

МІЖНАРОДНИЙ ВИСТАВКОВИЙ ЦЕНТР
Україна, м. Київ, Броварський пр-т, 15
"Лівобережна"

+38 044 201-11-63
zbroya@iec-expo.com.ua
www.iec-expo.com.ua
www.tech-expo.com.ua

НА ЗЛОБУ ДНЯ

Проводжає дід онука в зону АТО і наставляє на дорогу:

– Захищай Україну, онучку, бережи себе та бий терористів. Обов'язково телефонуй мені, адже за кожного «двохсотого» я на твій рахунок перерахую 1000 гривень.

Минає тиждень, другий, третій... Дід не витривав і сам телефонує онукові:

– Що ж ти мовчиш, не телефонуєш?
– Та ще рано, діду, поки що лише 197-й...

Згідно із соціологічними опитуваннями, у Росії мати дитину від Путіна мріють 85% жінок і 70% чоловіків.

– Ти знаєш, я вже боюся на вулиці розмовляти російською.

– Чому? Ти боїшся, що тебе можуть образити бандерівці?

– Ні, я боюсь, що прийдуть «колоратос» і будуть мене захищати.

ВЕСЕЛИМ ОЛІВЦЕМ

ПРО ЖИТТЯ ДЕРЖАВНОГО РУБЕЖУ
компетентно, яскраво, цікаво всім

читайте у газеті «Прикордонник України» та журналі «Скорпион», передплата на які не зазначається ніколи

Передплатний індекс:
газети – 61023, журналу – 43736

Відповіді на сканворд цього номера:

Д	Х	О	Р	Е	О	Г	Р	А	Ф	П	Е	Н	З	Л	И	К	П
З	О	И	С	А	Р	Л	А	А	А	Р							
І	Н	Д	О	К	И	Т	А	Й	У	В	І	С	Н	Ю	В	А	Н
Д	Ж	Ш	А	А	К	С	Д	А	Ч	Ш							
З	В	А	Б	А	П	У	Н	К	Т	Е	Т	У	Ш	В	У	П	І
Х	Ь	Т	У	М	Р	И	П	У	М	Я	Г	К	О	В			
Ч	К	А	Л	О	В	Л	Ш	В	А	Л	Я	Р	А	К	Ш	А	А
Е	Р	П	О	Ч	У	Т	Т	Я	Р	Л	Е	К	І	Н	К	Р	И
П	О	Ч	У	Т	Т	Я	Р	Л	Е	К	І	Н	К	Р	И	Г	А
О	И	Л	А	Д	М	Л	О	С	Ь	Е	Т	У	Н	І	К	А	У
В	І	Ш	Н	У	О	Н	А	Г	Р	С	І	К	А	Ч	П	И	К
Е	И	М	І	К	Е	Н	И	В	О	Л	О	К	Н	О	З	А	К
Ц	Е	Н	З	Т	Д	З	І	А	А	Л	Ч						
Ь	А	З	А	Л	І	Я	К	І	К	А	Ч	А	Х	Л	И	К	
К	И	Ц	Я	Л	І	Т	Р	І	Н	Ж	И	Р	Т	І	А	Р	
И	В	К	І	С	К	А	В	К	А	З	Б	О	Д	Р	О	В	
Й	О	Г	А	Я	Т	К	А	Ш	А	К	А	Л	Л	А	С	К	А

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

Видається
з липня 1943 року

**ПРИКОРДОННИК
УКРАЇНИ**

Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:
61023

Головний редактор
Олег БОЙКО

Відповідальний секретар
Андрій ГЕРАСИМКІВ

Чергова по номеру
Валентина ЛАЗАРЧУК

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»
Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15
Програму телебачення та сканворд надано ТОВ «Мега-Поліграф»
Замовлення: 36645
Наклад: 4250 прим.

З питань розміщення реклами на шпальтах газети звертатися у відділ реклами та договірної роботи Інформагентства Держприкордонслужби України за тел.: (044) 566-43-30

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації – рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтинська, 11

Тел./факс:
566-43-30 (багатоканальний)
239-85-73, 239-85-77

E-mail: redactor@pvu.gov.ua
kordo@ukr.net